

CHÙM THƠ NGÔ ĐỨC ĐIỂM

(7 BÀI)



MẸ HIỀN NGÀY ẤY

Mừng ngày hiền mẫu

Ngày ấy mẹ đưa con vào đời
Tay gà sữa ngọt ấm làn môi
Lời ru ca dao tre vắt vẻo
À ơi sóng nước gợn ngàn khơi

Ngày ấy mẹ nhìn con say đắm
Tưởng chừng kim ngọc rớt từ trời
Khóe mắt long lanh hồn rưng lệ
Ngàn sao lấp lánh quện vành nôi

Ngày ấy mẹ ẵm con đưa võng
Ghì siết tim non ủ mộng đời
Mười ngón búp măng đan mơ ước
Việt điệu tung cánh nhẹ mây trời

Ngày ấy mẹ dắt con nhẹ bước
Đường trần ngơ ngác gót chân nai
Có ngại chi thang đời cao thấp
Tương lai mở lối vào thiên thai

Ngày ấy mẹ dặn con từng tiếng
Làm người là sống trọn đạo nhân
Cõi đời dầu vô thường dâu bể
Mãi vẫn tin yêu nhẹ tâm thân

Ngày ấy mẹ nắm tay thỏ thẻ
Mai ngày khôn lớn nhớ cội nguồn
Góc biển chân trời dầu xa cách
Chỉ một tổ quốc một quê hương

Ngô Đức Điểm

Tháng Bảy Trầm Tư

Tháng Bảy vào hạ trời cao chói nắng
Vía hè gót bóng gió nóng từng cơn
Nhớ nhà nhớ nước tủi phận lưu vong
Vọng tiếng ve sầu cảnh khô cú thấp

Tháng Bảy đất khách chào mừng Độc Lập
Cờ hoa phất phới ánh đuốc Nữ Thần
Mình ta tóc rối uất hận trào tuôn
Quê hương mờ khuất cõi lòng se thắt

Tháng Bảy Năm Tư đất nước chia cắt
Ta theo chân người rời bỏ quê cha
Dựng lại cuộc đời trên ngọn phù sa
Tay níu tự do nơi miền đất lạ

Tháng Bảy Bảy Sáu lao vào biển cả
Mộng mơ gửi gió treo ngọn chỉ manh
Sóng nước giạt trôi đất trời mênh mang
Tự do đắt giá đành thôi! Định mệnh

Tháng Bảy Vu Lan mẹ hiền khuất bóng
Chưa tròn chữ hiếu đã vội quy tiên
Đôi dòng lệ nóng thấm ướt tình con
Thảo hiếu nở hoa lòng đất vun xới

Tháng Bảy chớm thu tình ngâu mưa bụi
Đôi bờ ngăn cách lạnh vắng tay em
Ô thước đâu rồi xoái cánh cầu duyên
Để nước sông Tương với dòng lệ tủi

Tháng Bảy nguyện cầu quê hương đổi mới
Non sông cấm tú sạch vết chân hoang
Sóng nước biển Đông tre trúc Nam sơn
Rửa tội trần gian ghi lòng son sắt..



Ngô Đức Diễm

Nguồn: <http://www.saimonthidan.com/>



THẦM THÌ CUỐI NĂM

Năm cùng tháng tận rồi đó em
Chia sót cho nhau hớp rượu nồng
Rót đầy ắp chén tình chén nghĩa
Nào tiếc nhau chi một nụ hồng

Ngu ngơ ta gặp em thuở ấy
Rừng hoa lạc nẻo quyện đầy thơ
Lối mộng thênh thang chim nhẹ gót
Man mác cõi người nhện vương tơ

Đường trần chung bước chân thắm mới
Mãi miết trầm ngâm một chữ thừa
Không nói giữ cho đời vẫn thiếu
Trăng khuyết đèn em mấy cho vừa

Nào hay dấu cũ còn vương vấn
Áo lụa hiên trường vẫn ngắt ngày
Giấy vở còn nguyên màu hoa ép
Chữ nghĩa vật vờ theo gió bay

Thời gian có bao giờ xếp cánh
Ngày xanh mộng thắm cũng bạc màu
Ban đầu phút ấy còn nguyên đó
Nụ hồng vẫn nở suốt canh thâu

Cuối năm tính sổ ta còn nợ
Đã trả em chưa những hẹn thề
Buồn vui ngọt đắng trên môi thắm
Mộng vàng chung trải lối đi về

Còn bao năm tháng trên tóc trắng
Mỗi sáng tinh sương nhuộm nắng hồng
Hoa cười sương ẩm bờ môi lạnh
Trả nốt cho em những giọt nồng...

Ngô Đức Diễm

PHẬN NGƯỜI TRO BỤI



Người là nắm tro tàn trong xó bếp
Ngậm ngùi tiếc nhớ ánh lửa than hồng
Phú quý vinh hoa rong rêu rã nát
Rừng vàng biển bạc phút chốc tay không

Người là nắm đất vệ đường cỏ úa
Vấy bẩn chân người hoen lấm gót son
Đường đời ngược xuôi chất đầy sự nghiệp
Huy hoàng mấy thuở một bước tiêu vong

Người là hạt bụi lối mòn nẻo thuộc
Lăn lóc chà xát sáng nắng chiều mưa
Một thời xây mộng đã tràng xe cát
Một đời hư huyễn hạnh phúc đong đưa

Người là cọng rác vĩa hè lạnh cóng
Mộng vàng vùi lấp dưới đáy lãng quên
Quá khứ tương lai nhạt nhòa sương khói
Hiện tại phơ phất gót mồi vô duyên

Người là bọt sóng biển đời trôi giạt
Thuyền không bến đỗ ai biết về đâu
Ngõ đã buông neo nào hay dây đứt
Trôi phăng nửa kiếp tóc vương chân cầu

Người là chiếc lá vàng trong cơn gió
Tuổi xuân vừa chớm đã vội vào thu
Đường trần nắng tắt chiều tàn sao rụng
Vành nôi tuổi ngọc tím đọng lời ru

Người là cánh hoa tàn theo cỏ úa
Vườn xuân cánh bướm ủ rũ duyên tình
Vương miện lung linh phủ vành tang trắng
Tiễn đưa nhan sắc về cõi u minh

Người là sợi tơ mây trời lơ lửng
Mong manh nỗi nhớ tình đời vấn vương
Bể dâu gót mỏi lừng đời lê bước
Chân trời bến hẹn thấp thoáng quê hương

Phận người bụi tro phận mình tro bụi
Lầu vàng trên cát sóng cuộn bể khơi
Thế sự được thua cuộc cờ bí nước
Lưng đời tĩnh tọa thần trí chơi vơi...

Ngô Đức Diễm

THÌ THẦM

Em là cỏ, anh xin làm giọt nắng
Cho huy hoàng óng ánh hạt sương mai
Vương miện kim cương lấp lánh trang đài
Tiễn em vào cung, lên ngai hoàng hậu

Em là hoa, anh xin làm bướm đậu
Trên vành mi lay động nét kiều sa
Thấp thoáng lầu đài vạn cổ nguy nga
Vỗ cánh vàng, khơi niềm mơ tuổi ngọc

Em là men, anh xin làm đáy cốc
Rót vơi từng ngụm cháy bỏng làn môi
Đốt hết muện phiền từng nấc thang đời
Tuổi hoa râm, chén hồ trường chưa cạn

Em là mây, anh xin làm gió thoảng
Nhẹ gót hài em len lén vào xanh
Tay ngà rón rén, mắt nai long lanh
Thuyền đắm đuối trong suối mơ lịm ngọt

Em là tiên, anh xin làm Từ Thức
Thuyền lạc lối trôi lơ lửng ngọn Đào
Chèo gác mái nghe sóng nước lao xao
Thơ vào không, lim dim hồn tĩnh lặng

Em là mơ, anh xin làm gối mộng
Suốt canh trường ta điên đảo giấc mê

Huyền ảo thực hư, lạc mất lối về
Một lần có nhau, một thời để nhớ..

Ngô Đức Diễm



SỬ HÙNG CHIẾU SÁNG

Mừng ngày quân lực VNCH



Năm mươi năm tường Hồ Trường đã cạn
Nào hay chiến y còn rỉ máu oan khiên
Người trai hùng thưở ấy vẫn an nhiên
Niềm tự hào mãi nguyên trên đỉnh nắng

Gót giày anh bùn Xuân Lộc hoen lấm
Tiếng thét xung phong vang dậy trời Nam
Bờ lau khe suối xác thù ngổn ngang
Đại bác xe tăng địch quân tơi tả

Tiếng súng anh đòi Charlie xối xả
Nhắm tim địch tới viên đạn cuối cùng
Nghe gió hú đáp tiếng gọi núi sông
Viết tên anh vào sử xanh vạn thưở

Bàn chân anh dấu Quảng Trị thành cổ
Chí trai ngất nghev dựng lại cờ vàng
Khát vọng tự do chiếu sáng ngàn năm
Tuổi trẻ Việt nam vươn vai Phù Đổng

Máu anh nhuộm sàn tàu lửa bỏng
Hoàng Sa đất tổ ai nữ chia lia
Dành từng viên đá dựng lại mộ bia
Tổ quốc ghi ơn gia tài của mẹ

Thân xác anh vờn theo ngọn gió
Đại bàng gãy cánh giữa chốn thanh không
Hồn anh lừng lơ mây trắng bành bồng
Nợ nước tình nhà thân trai lỗi hẹn

Tên anh ghi khắc lá rừng suối vắng
Việt điều ngang trời đậm nét sử xanh
Máu nở thành hoa chim Việt hiên ngang
Vòng tay Âu Cơ ngàn năm ngọt ấm..

Ngô Đức Diễm

VONG NIỆM TRÁNG SĨ

Anh gục ngã
Trên sàn tàu lửa bốc
Xác trôi phăng
Theo bọt sóng đại dương
Hồn rí máu
Từng giọt nhớ giọt thương
Thân tráng sĩ gửi gió ngàn sương khói

Anh bỏ xác
Nơi bờ rừng ngọn suối
Nghìn trùng xa
Ghì siết bóng quê hương
Lý tưởng tự do
Tiêu diệt bạo tàn
Đành lỗi hẹn với lời thề non nước

Anh gục chết
Trên trên đỉnh cao ngọn tháp
Thân lụi tàn
Theo gạch vụn khói đen
Đành lỗi hẹn
Áo cưới còn mới nguyên
Nữ thần cúi mặt hạ thấp ngọn đuốc

Anh quy xuống

Chi trai còn chất ngất
Đạn lên nòng
Chia thẳng địch vào tim
Chưa kịp bắn
Đành buông súng đầu hàng
Thôi! Tang bồng xin hẹn kiếp khác

Anh nhắm mắt
Sau then cài ngục thất
Thân vùi chôn
Nơi suối vắng rừng hoang
Tinh hoa nhàu nát
Dưới gót ma vương
Ngàn sao rụng theo đại bàng gãy cánh

Anh ra đi
Dấu chân còn lấp lánh
Tên lung linh
Trên cẩm thạch mộ bia
Tổ quốc ghi ơn
Lịch sử không phai mờ
Hồn tráng sĩ mãi vờn theo gió thoảng

Ngô Đức Diễm

Nguồn: <http://www.saimonthidan.com/?c=author&a=1658>

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/NgoDucDiem.html>

www.vietnamvanhien.net



VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info



TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11500 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC